

ΣΑΝ ΑΗΤΟΣ

Αητός ψηλά γεννήθηκα στ' απάτητα τα όρη
με τη ματιά μου λεύτερη σε λεύτερο ουρανό
είν' η καρδιά μου ένας παλμός που ήλιο έχει πλώρη
ορθή παρθένα κόρη με βλέμμα γαλανό.

Το σκότος δε φοβήθηκα ν' αλλάξω το δρομί μου
κι αν τα εμπόδια μπροστά ορθώνονταν βουνό
οι αστραπές κι οι κεραυνοί δε σκιάζαν την ψυχή μου
τ' είναι πλεγμένη από φως λεύτερο κι αυγινό.

Είναι το μέσα μου πηγή που ενάντια στους χειμώνες
ποτίζει με το γάργαρο και λαγαρό νερό
της μέρας τα κλωσόπουλα, της νύχτας τους λειμώνες
στο ρεύμα πάει αντίθετα και κόντρα στον καιρό.

Δε συμβιβάστηκα ποτέ με τ' άδικου τη γλύκα
τα πλούτη δε με λύγισαν ούτε ο παιδεμός
τούτη η ψυχή δεν έγινε πολύχρωμη ρουμπρίκα
να τη νταντεύει όπως θε ο εκάστοτε -ισμός.

Κι όταν θα έρθει η στιγμή απ' τη ζωή να φύγω
δε θα κιοτέψω να δηλώσω εγώ υποταγή
τον θάνατο μ' αντάλλαγμα δε θέλω ν' αποφύγω
από ψηλά αθάνατος-νεκρός θα δω τη γη!

29/6/2020

Ιωάννης Παναγάκος

*Πρώτο Βραβείο στον 1ο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό 2021 της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καλυβίων Δήμου
Σαρωνικού με θέμα "Η ελευθερία της ψυχής".*